

Dz.U. 2001 Nr 59 poz. 609**OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW****z dnia 4 czerwca 2001 r.****w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy
o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych**

1. Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o zmianie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach kontraktów eksportowych (Dz.U. Nr 114, poz. 1190) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach kontraktów eksportowych (Dz.U. Nr 86, poz. 398), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz.U. Nr 106, poz. 496),
- 2) ustawą z dnia 21 lutego 1997 r. o zmianie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach kontraktów eksportowych (Dz.U. Nr 28, poz. 154),
- 3) ustawą z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. Nr 79, poz. 484 i Nr 80, poz. 511),
- 4) ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. Nr 121, poz. 770),
- 5) ustawą z dnia 16 listopada 2000 r. o zmianie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach kontraktów eksportowych (Dz.U. Nr 114, poz. 1190)

i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 84 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz.U. Nr 106, poz. 496), który stanowi:

„Art. 84. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r., z wyjątkiem art. 3, art. 7, art. 9, art. 10, art. 20, art. 24, art. 32, art. 34, art. 37, art. 45-47, art. 50, art. 66, art. 73 ust. 1, 2 i 4, art. 74, art. 76, art. 79, art. 80 i art. 82, które wchodzi w życie z dniem 1 października 1996 r., oraz art. 41, który wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy konstytucyjnej z dnia 21 czerwca

- 1996 r. o zmianie ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 106, poz. 488).”;
- 2) art. 2 ustawy z dnia 21 lutego 1997 r. o zmianie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach kontraktów eksportowych (Dz.U. Nr 28, poz. 154), który stanowi:
- „Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 3) art. 59 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. Nr 79, poz. 484 i Nr 80, poz. 511), który stanowi:
- „Art. 59. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 4) art. 99 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. Nr 121, poz. 770), który stanowi:
- „Art. 99. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z tym że przepisy art. 12-98 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 5) art. 2 i 4 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o zmianie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach kontraktów eksportowych (Dz.U. Nr 114, poz. 1190), które stanowią:
- „Art. 2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o ile nie są sprzeczne z jej przepisami, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.”
- „Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.”.

USTAWA
z dnia 7 lipca 1994 r.

Opracowano na podstawie: t.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 59, poz. 609.

**o gwarantowanych przez Skarb Państwa
ubezpieczeniach eksportowych**

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa zasady ubezpieczeń eksportowych, w wypadku których wypłata odszkodowań jest zapewniona w drodze przekazywania zakładowi ubezpieczeń przez Skarb Państwa niezbędnych na ten cel środków.
2. Ubezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, zwane dalej „ubezpieczeniem eksportowym”, może dotyczyć:
 - 1) kredytów eksportowych,
 - 2) kontraktów eksportowych,
 - 3) inwestycji bezpośrednich za granicą,
 - 4) kosztów poszukiwania zagranicznych rynków zbytu.
3. Ubezpieczenie eksportowe może być realizowane w formie:
 - 1) ubezpieczenia bezpośredniego,
 - 2) ubezpieczenia pośredniego (reasekuracji),
 - 3) udzielenia gwarancji ubezpieczeniowej.

Art. 2.

1. Celem ubezpieczeń eksportowych jest, w przypadku ubezpieczenia:
 - 1) kredytów eksportowych - ochrona jednostek finansujących na wypadek strat poniesionych w związku z finansowaniem kontraktów eksportowych,
 - 2) kontraktów eksportowych - ochrona krajowych przedsiębiorców na wypadek strat poniesionych, w związku z realizacją kontraktu eksportowego, przed wysyłką towarów bądź realizacją usług (ryzyko produkcji) oraz po wysyłce towarów bądź realizacji usług (ryzyko kredytu),
 - 3) inwestycji bezpośrednich za granicą - ochrona krajowych przedsiębiorców na wypadek strat poniesionych w związku z realizacją inwestycji bezpośredniej za granicą,

- 4) kosztów poszukiwania zagranicznych rynków zbytu - ochrona krajowych przedsiębiorców na wypadek uzasadnionych kosztów i wydatków poniesionych w związku z poszukiwaniem zagranicznych rynków zbytu.
2. Celem gwarancji ubezpieczeniowej jest umożliwienie krajowym przedsiębiorcom zawarcia i realizacji kontraktów eksportowych.
3. Ochrona ubezpieczeniowa z tytułu ubezpieczeń eksportowych, o których mowa w ust. 1, nie obejmuje utraconych korzyści ani innych szkód pośrednich poniesionych przez ubezpieczającego, chyba że w umowie ubezpieczenia eksportowego postanowiono inaczej.
4. Ubezpieczenie kredytów eksportowych obejmuje szkody poniesione przez jednostkę finansującą, w związku z finansowaniem kontraktu eksportowego, jeżeli szkody te są następstwem zdarzeń określonych jako:
 - 1) ryzyko handlowe,
 - 2) ryzyko polityczne.
5. Ubezpieczenie kontraktów eksportowych obejmuje szkody poniesione przez ubezpieczającego w wyniku niemożności wykonania kontraktu eksportowego bądź w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania kontraktu eksportowego przez kontrahenta zagranicznego, jeżeli szkody te są następstwem zdarzeń określonych jako:
 - 1) ryzyko handlowe,
 - 2) ryzyko polityczne.
6. Ubezpieczenie inwestycji bezpośrednich za granicą obejmuje szkody poniesione przez ubezpieczającego w wyniku realizacji inwestycji bezpośredniej za granicą, jeżeli szkody te są następstwem zdarzeń określonych jako ryzyko polityczne.
7. Ubezpieczenie kosztów poszukiwania zagranicznych rynków zbytu obejmuje uzasadnione koszty i wydatki poniesione w związku z poszukiwaniem zagranicznych rynków zbytu na wypadek niezawarcia z kontrahentem zagranicznym na danym rynku zamierzonego kontraktu eksportowego z przyczyn niezależnych od przedsiębiorcy krajowego.

Art. 3.

Ubezpieczenie eksportowe dotyczy ryzyka handlowego, jeżeli kontrakt jest zawarty na okres kredytu dwóch lub więcej lat, lub ryzyka związanego ze zmianami kursów walutowych.

Art. 4.

W sytuacjach uzasadnionych ważnym interesem gospodarczym Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może wyrazić zgodę na ubezpieczenia kontraktów eksportowych od innego ryzyka niż wymienione w art. 2 i 3.

Rozdział 2

Przepisy szczegółowe

Art. 5.

1. Prowadzenie działalności w zakresie ubezpieczeń eksportowych, na warunkach określonych ustawą, powierza się Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna, zwanej dalej „Korporacją”.
2. Korporacja prowadzi działalność, o której mowa w ust. 1 i udziela gwarancji ubezpieczeniowych w imieniu własnym.

Art. 5a.

Ustawa budżetowa, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 2, określa limit, którego nie mogą przekroczyć łączne zobowiązania Korporacji z tytułu gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń eksportowych oraz gwarancji ubezpieczeniowych, a także przewidywane na dany rok wypłaty ze środków budżetu państwa z tytułu:

- 1) poręczeń kredytów wraz z odsetkami, zaciągniętych przez Korporację, stosownie do art. 13 ust. 2 pkt 1,
- 2) pożyczek udzielonych Korporacji z budżetu państwa, stosownie do art. 13 ust. 2 pkt 2.

Art. 6.

Z ubezpieczenia eksportowego oraz gwarancji ubezpieczeniowych, z zastrzeżeniem art. 5a, mogą korzystać:

- 1) przedsiębiorcy, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący eksportu krajowych produktów i usług, dokonujący inwestycji bezpośrednich za granicą lub poszukujący zagranicznych rynków zbytu,
- 2) jednostki finansujące kontrakty eksportowe realizowane przez przedsiębiorców określonych w pkt 1.

Art. 7.

1. Tworzy się Komitet Polityki Ubezpieczeń Eksportowych, zwany dalej „Komite-tem”.
2. Do zadań Komitetu należy:
 - 1) określanie szczegółowych zasad działalności Korporacji w zakresie gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń eksportowych oraz gwarancji ubezpieczeniowych, z uwzględnieniem standardów obowiązujących w państwach członowskich Unii Europejskiej,
 - 2) określanie zasad ustalania stawek ubezpieczeniowych oraz wynagrodzeń z tytułu udzielonych gwarancji ubezpieczeniowych,
 - 3) opiniowanie wniosków o ubezpieczenie eksportowe oraz zleceń udzielenia gwarancji ubezpieczeniowych w ramach limitu, o którym mowa w art. 5a,

- 4) ustalanie zakresu uprawnień Korporacji do podejmowania decyzji dotyczących zawierania umów ubezpieczenia eksportowego oraz udzielenia gwarancji ubezpieczeniowych,
 - 5) klasyfikowanie krajów w zależności od stopnia ryzyka,
 - 6) rozpatrywanie rocznych sprawozdań Korporacji z jej działalności obejmujących:
 - a) stan zobowiązań z tytułu zawartych umów ubezpieczenia eksportowego, umów kredytowych, udzielonych gwarancji ubezpieczeniowych oraz stopień wykorzystania limitu określonego w ustawie budżetowej,
 - b) przychody ze składek, wynagrodzenia z tytułu udzielonych gwarancji ubezpieczeniowych, wypłacone odszkodowania i kwoty gwarancji ubezpieczeniowych oraz uzyskane kwoty regresów,
 - c) przewidywane zobowiązania z tytułu zawartych umów ubezpieczenia eksportowego i udzielonych gwarancji ubezpieczeniowych na poszczególne lata,
 - 7) rozpatrywanie propozycji zmian w działalności Korporacji i przedstawianie ich ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.
3. Komitet przedstawia Radzie Ministrów roczne sprawozdanie ze swojej działalności w terminie do dnia 31 maja następnego roku.

Art. 7a.

W skład Komitetu wchodzi, powołani przez Prezesa Rady Ministrów, po jednym przedstawicielu:

- 1) ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - 2) ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - 3) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa,
 - 4) ministra właściwego do spraw rolnictwa,
 - 5) ministra właściwego do spraw rynków rolnych,
 - 6) ministra właściwego do spraw zagranicznych
- w randze sekretarza albo podsekretarza stanu oraz
- 7) przedstawiciel Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

Art. 7b.

1. Przewodniczącym Komitetu jest przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
2. Sekretariat Komitetu prowadzony jest przez Ministerstwo Finansów.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb działania i organizację Komitetu.

Art. 7c.

Komitet podejmuje decyzje w formie uchwał wiążących Korporację.

Art. 8.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, maksymalny procentowy udział składników pochodzenia zagranicznego w eksportowanym w ramach kontraktu eksportowego produkcie finalnym, umożliwiając uznanie tego produktu za krajowy. **ust. 1 skreślony**

Art. 9.

Ogólne warunki umów ubezpieczenia eksportowego zatwierdza, na wniosek Korporacji, minister właściwy do spraw finansów publicznych po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 10.

1. Rozliczenia finansowe związane z ubezpieczeniem bezpośrednim lub reasekuracją oraz udzieleniem gwarancji ubezpieczeniowych w zakresie uregulowanym ustawą prowadzone są przez Korporację na wyodrębnionym rachunku bankowym.
2. Na rachunku, o którym mowa w ust. 1, są gromadzone:
 - 1) składki z tytułu ubezpieczeń eksportowych i reasekuracji oraz wynagrodzenia z tytułu udzielonych gwarancji ubezpieczeniowych,
 - 2) kwoty uzyskane w wyniku postępowań windykacyjnych i regresowych,
 - 3) odsetki od środków gromadzonych na wyodrębnionym rachunku,
 - 4) odsetki od lokat wolnych środków,
 - 5) środki pochodzące z kredytów bankowych,
 - 6) pożyczki ze środków Skarbu Państwa, określone w art. 13 ust. 2 pkt 2,
 - 7) środki przekazane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, określone w art. 19,
 - 8) środki przekazane przez Komitet Integracji Europejskiej, określone w art. 20 ust. 1,
 - 9) składki zwrotne,
 - 10) dodatnie różnice kursowe,
 - 11) pozostałe wpływy.
- 2a. Z rachunku, o którym mowa w ust. 1, są pokrywane:
 - 1) odszkodowania i kwoty gwarancji ubezpieczeniowych,
 - 2) składki reasekuracyjne,
 - 3) zwroty składek,
 - 4) koszty postępowań windykacyjnych i regresowych,
 - 5) koszty likwidacji szkód,
 - 6) wydatki na utworzenie lokat,

- 7) spłaty kredytów bankowych,
 - 8) spłaty odsetek od kredytów bankowych,
 - 9) spłaty pożyczek otrzymanych zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2,
 - 10) środki przekazane do budżetu państwa,
 - 11) prowizje za prowadzenie gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń eksportowych i udzielane gwarancje ubezpieczeniowe, o których mowa w art. 14,
 - 12) ujemne różnice kursowe,
 - 13) opłaty bankowe,
 - 14) pozostałe wydatki.
3. Środki zgromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym nie stanowią przychodu Korporacji w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.
 4. Korporacja za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych może dokonywać lokaty wolnych środków; środki uzyskane z dochodów od tych lokat wpływają na rachunek, o którym mowa w ust. 1.
 5. Nadwyżka środków na rachunku, o którym mowa w ust. 1, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych jest przekazywana do budżetu państwa.
 6. W przypadku ogłoszenia upadłości Korporacji, środki pieniężne zgromadzone na rachunku, o którym mowa w ust. 1, nie wchodzi do masy upadłościowej; środki te minister właściwy do spraw finansów publicznych przeznaczają na zaspokojenie zawartych przez Korporację umów ubezpieczenia eksportowego oraz udzielonych gwarancji ubezpieczeniowych, nadwyżkę zaś przekazuje do budżetu państwa.
 7. Czynności, o których mowa w ust. 5 i 6, dokonywane są po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 11.

1. W razie powstania szkody objętej ubezpieczeniem, ubezpieczający zobowiązany jest bez nieuzasadnionej zwłoki udzielić Korporacji wszelkich wiadomości oraz przedstawia dokumenty i inne dowody niezbędne do ustalenia okoliczności powstania szkody i jej rozmiarów.
2. W razie wątpliwości, czy powstała szkoda jest następstwem ryzyka określonego w art. 2-4, ciężar udowodnienia tego faktu spoczywa na ubezpieczającym.

Art. 12.

1. Z chwilą zapłaty odszkodowania ubezpieczeniowego na Korporację przechodzą wszelkie wierzytelności oraz inne prawa przysługujące ubezpieczającemu w stosunku do kontrahenta zagranicznego lub jego poręczycieli z tytułu niemożności wykonania kontraktu eksportowego oraz utraty należności powstałej w wyniku realizacji kontraktu eksportowego lub udzielenia kredytu na jego realizację.

2. Ubezpieczający zobowiązany jest przekazać Korporacji dokumenty i informacje oraz dokonać innych czynności potrzebnych do skutecznego dochodzenia praw, o których mowa w ust. 1, przez Korporację.
3. Zrzeczenie się przez ubezpieczającego, bez zgody Korporacji, wierzytelności i praw, o których mowa w ust. 1, zwalnia Korporację od obowiązku zapłaty odszkodowania.

Art. 12a.

Z chwilą wypłaty kwoty gwarancji Korporacja wstępuje w prawa beneficjenta gwarancji do wysokości zapłaconej kwoty gwarancji.

Art. 13.

1. Wypłata odszkodowań z tytułu umów ubezpieczenia eksportowego oraz wypłata kwot gwarancji ubezpieczeniowych następuje z rachunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1.
2. Wypłata odszkodowań i kwot gwarancji ubezpieczeniowych przez Korporację gwarantowana jest przez Skarb Państwa poprzez:
 - 1) poręczenie przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w imieniu Skarbu Państwa kredytu bankowego wraz z odsetkami zaciąganego przez Korporację,
 - 2) udzielanie pożyczek ze środków budżetu państwa.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Gospodarki może w szczególnie uzasadnionych wypadkach umorzyć pożyczkę, o której mowa w ust. 2 pkt 2.
4. Do poręczeń, o których mowa w ust. 2 pkt 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. Nr 79, poz. 484).
5. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, określić warunki i tryb udzielania poręczeń oraz udzielania i umarzania pożyczek, o których mowa w ust. 2 i 3.

Art. 14.

Za prowadzenie działalności, określonej niniejszą ustawą, Korporacji przysługuje prowizja. Wysokość prowizji i sposób jej finansowania określa umowa między ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a Korporacją.

Art. 15.

1. Nadzór nad działalnością Korporacji w zakresie ubezpieczenia oraz udzielania gwarancji ubezpieczeniowych sprawuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na zasadach określonych niniejszą ustawą.
2. Tryb sprawowania nadzoru, o którym mowa w ust. 1, określa regulamin opracowany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych i zatwierdzony w drodze rozporządzenia przez Radę Ministrów.

Art. 15a.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje prawa z akcji należących do Skarbu Państwa w Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna.
2. W zakresie uregulowanym w ust. 1 nie stosuje się przepisu art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz.U. Nr 106, poz. 497 i Nr 156, poz. 775).

Art. 16.

1. Korporacja przedstawia okresowe sprawozdania o stanie rachunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1, zawartych ubezpieczeniach eksportowych oraz udzielonych gwarancjach ubezpieczeniowych i dokonanych z tego tytułu wypłatach:
 - 1) kwartalne - ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki,
 - 2) roczne - Radzie Ministrów, po uzyskaniu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych i ministra właściwego do spraw gospodarki.
2. Zakres, formę i terminy składania sprawozdań oraz kontrolowanie ich prawidłowości określa, w drodze zarządzenia, minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

Rozdział 3**Przepisy przejściowe i końcowe****Art. 17.**

Do umów zawieranych w zakresie uregulowanym niniejszą ustawą nie stosuje się przepisów:

- 1) art. 807 § 1, art. 810 oraz art. 811 Kodeksu cywilnego,
- 2) ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 59, poz. 344, z 1993 r. Nr 5, poz. 21 i Nr 44, poz. 201 oraz z 1994 r. Nr 4, poz. 17).

Art. 18.

1. Ustala się limit ubezpieczenia kontraktów eksportowych na rok 1994 w wysokości 25 bilionów złotych.
2. Środki uzyskane z tytułu dotychczas prowadzonej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, działalności w zakresie ubezpieczenia kontraktów eksportowych od ryzyka niehandlowego Korporacja przekazuje na rachunek, o którym mowa w art. 10 ust. 1.

Art. 19.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazać Korporacji środki będące w jego dyspozycji z tytułu umów dwustronnych, zawartych z państwami - uczestnikami Polskiego Funduszu Stabilizacyjnego.

Art. 20.

1. Komitet Integracji Europejskiej może przekazać Korporacji, na wydzielone rachunki, środki uzyskane z Unii Europejskiej lub z innych źródeł na wspieranie eksportu do krajów nie należących do OECD, z przeznaczeniem na finansowanie przedsięwzięć eksportowych.
2. Rada Ministrów może zlecić właściwym ministrom przekazanie Korporacji na rachunki, o których mowa w ust. 1, środków będących w ich dyspozycji w wyniku prywatyzacji przedsiębiorstw.
3. Środki, wykazane na wydzielonych rachunkach z tytułów wymienionych w ust. 1 i 2, nie stanowią przychodu Korporacji w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 21.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.